

Young Entrepreneurship in Lodging and Hospitality Business.

การเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในธุรกิจที่พักและบริการ

Entrepreneurship.

แนวคิดของความเป็นผู้ประกอบการมีวิวัฒนาการมาจากแนวคิดและ
ทฤษฎีของ 4 สาขาวิชา

1. เศรษฐศาสตร์
2. พฤติกรรมศาสตร์และสังคมวิทยา
3. จิตวิทยา
4. การจัดการ

ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

“บุคคลที่ได้จัดตั้งธุรกิจโดยเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางธุรกิจ มุ่งหาความต้องการของตลาดเพื่อแสวงหาผลกำไรและความเติบโต”

(Barry, D. & Meisiek, S.,2015)

“ผู้ริเริ่มธุรกิจด้วยความกล้าเสี่ยง และมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ซึ่งผู้ประกอบการจะแสวงหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจ และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจและของตนเอง”

(Eager, Bronwyn; Grant, Sharon; Marit,2017)

ผู้ประกอบการหมายถึง :

“บุคคลที่จัดตั้งธุรกิจใหม่ โดยเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางธุรกิจ เพื่อแสวงหาผลกำไรและความเติบโต มุ่งหาความต้องการของตลาด เพื่อสนองความต้องการในทางเศรษฐศาสตร์ ผู้ประกอบการคือ ผู้รวบรวมปัจจัยการผลิต ได้แก่ ที่ดิน แรงงาน และทุน มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการอาจจะเป็นหน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน หรือเอกชนเพียงคนเดียวก็ได้ ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้องยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิต และบริหารจัดการในกระบวนการผลิต ผลตอบแทนที่ได้คือ กำไรหรือขาดทุน”

ความมุ่งหมายของการประกอบการ

การประกอบการหรือการประกอบธุรกิจ มีจุดมุ่งหมายหลายประการ

แสวงหากำไร

ความอยู่รอดและความ
เจริญรุ่งเรืองถาวรของ
ธุรกิจ

สร้างประโยชน์ให้แก่
สังคม

สนองความต้องการของ
ตนเอง

คุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดี

มีความเชื่อมั่นในตนเอง

กล้าคิดกล้าตัดสินใจ กล้าเสี่ยง

พร้อมที่จะทำงานหนัก

มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

มีความรู้เกี่ยวกับกิจการ

ต้องมีต้นทุนอยู่จำนวนหนึ่ง

มีความรับผิดชอบและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า

การประเมินความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการ

มีความพร้อมของตนเอง

- มีความรู้และประสบการณ์ในธุรกิจนั้นๆ หรือไม่
- มีความพร้อมที่จะทำงานหนัก
- มีความมั่นใจในตนเอง มีความมุ่งมั่น
- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

มีความพร้อมด้านการเงิน

- ควรมีเงินทุนของตนเองด้วย ไม่ใช่กู้เงินทั้งหมดมาลงทุน
- รู้แหล่งเงินทุน รู้แหล่งสนับสนุนจากรัฐ

ความพร้อมด้านการตลาด

- ได้ศึกษาความต้องการของตลาดหรือไม่
- กลุ่มเป้าหมายคือใคร
- มีคู่แข่งหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

ความพร้อมด้านการบริหารจัดการ

- รู้จักการวางแผนธุรกิจ
- รู้จักการบริหารคน
- รู้จักวิธีการประเมินผลประกอบการ
- มีความรู้ด้านบริหารจัดการ

ประเภทของผู้ประกอบการแบ่งตามลักษณะของ กิจกรรม การบริหารงาน

ผู้ก่อตั้ง (Founder) คือผู้ประกอบการที่จัดตั้งธุรกิจขึ้นมา ซึ่งอาจจะเป็นผู้ชำนาญทางการอาชีพด้านใดด้านหนึ่งมาก่อน

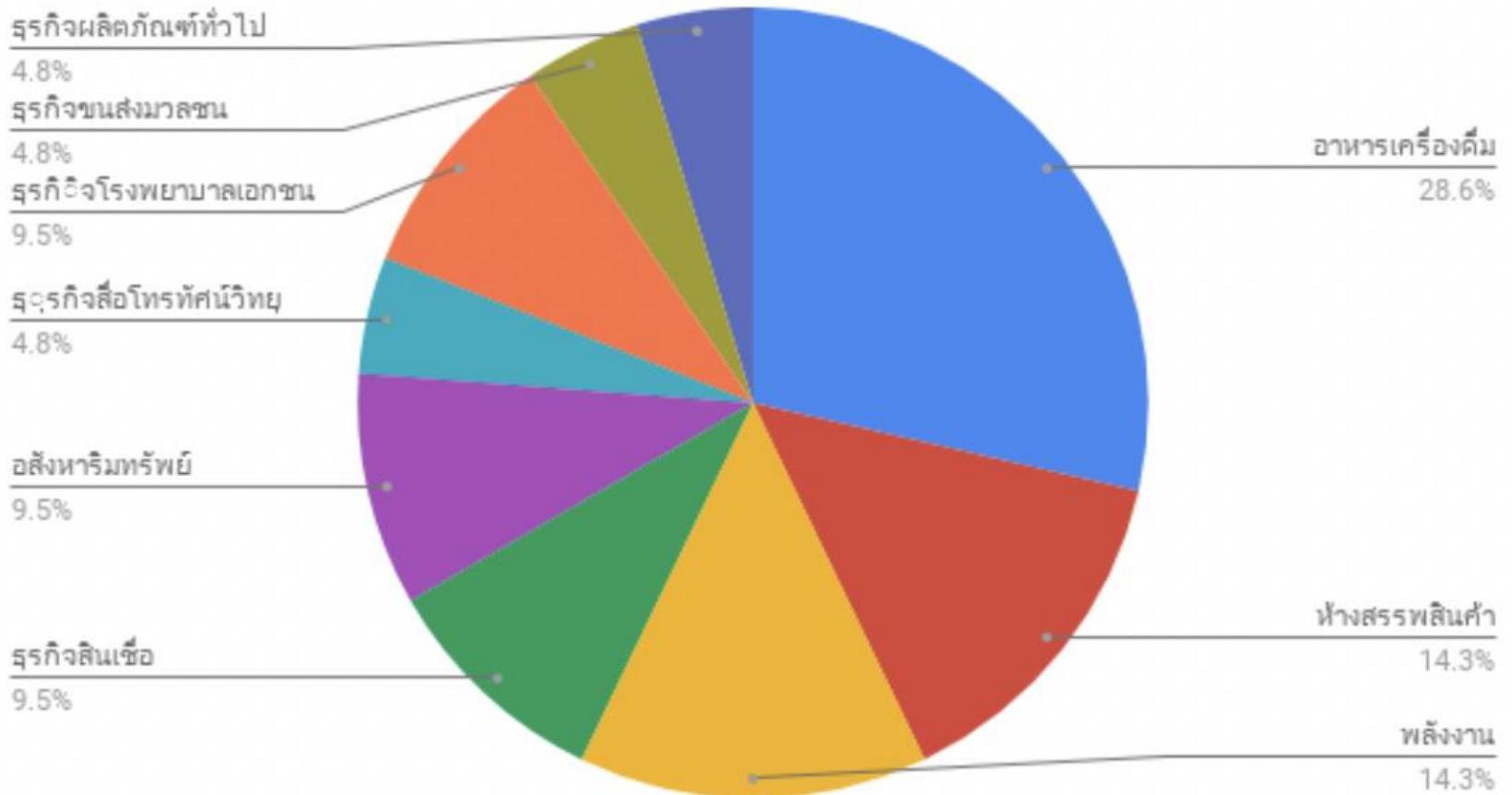
ผู้จัดการทั่วไป (General Manager) คือผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่บริหารงานเพื่อให้ธุรกิจขนาดย่อมประสบความสำเร็จในระยะยาว ผู้ก่อตั้งกับผู้จัดการทั่วไปอาจเป็นคนเดียวกันหรือไม่ก็ได้

ผู้รับสิทธิทางการค้า (Franchisee) คือผู้ประกอบการที่รับสิทธิทางการค้าของธุรกิจสิทธิทางการค้า (Franchise) แม้ผู้รับสิทธิทางการค้าจะมีหน้าที่คล้ายผู้จัดการทั่วไปแต่ก็ไม่มีอิสระในการดำเนินงานได้เต็มที่

9 ประเภทธุรกิจของ 20 มหาเศรษฐีในประเทศไทย

Points scored

1.ธุรกิจอาหาร&เครื่องดื่ม (28.6%)

อันดับที่ 1 ฟู้ดแปงเจอร์ส = เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ หรือที่เรารู้จักกันในนาม 'CP' มีธุรกิจหลักคืออาหารและการเกษตร (มูลค่า 8.92 แสนล้านบาท)

อันดับที่ 2 เฉลิม อยู่วิทยา = บริษัท เครื่องดื่มกระติงแดง จำกัด (Red Bull) ธุรกิจเครื่องดื่มชูกำลังที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก (มูลค่า 6.6 แสนล้านบาท)

อันดับที่ 3 เจริญ สิริวัฒนภักดี = ไทยเบฟเวอเรจ ธุรกิจเบียร์และสุรา 'ตราช้าง' (มูลค่า 3.43 แสนล้านบาท)

2.ธุรกิจห้างสรรพสินค้า (14.3%)

อันดับที่ 4 ตระกูลจิราธิวัฒน์ = เจ้าของอาณาจักรกลุ่มเซ็นทรัลหรือห้างสรรพสินค้าเครือเซ็นทรัล (มูลค่า 3.1 แสนล้านบาท)

อันดับที่ 6 อัยยวัฒน์ ศรีวัฒนประภา = เจ้าของ คิงเพาเวอร์ จำกัด เป็นธุรกิจร้านค้าปลอดอากร (มูลค่า 1.24 แสนล้านบาท)

อันดับที่ 20 ศุภลักษณ์ อัมพุช = เดอะ มอลล์ กรุ๊ป ห้างสรรพสินค้า 'The mall' (มูลค่า 5.23 หมื่นล้านบาท)

การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของผู้ประกอบการ

ข้อดีของการเป็นผู้ประกอบการ

1. มีความเป็นอิสระในการดำรงชีวิตในการทำงาน สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ในการสั่งการดำเนินงานทุกอย่าง
2. ได้ใช้ความสามารถของตนทุกด้านอย่างเต็มที่ เป็นนายตัวเอง ทุ่มเทแรงกายแรงใจได้จนสุดกำลัง ไม่ติดขัดล่าช้า
3. ได้ทำอะไรเป็นของผู้ประกอบการทั้งหมดโดยไม่ต้องรอรับโบนัส และถ้าประสบความสำเร็จในธุรกิจจะได้รับการยกย่องจากสังคม
4. ได้สนองความพึงพอใจด้วยการใช้ชีวิตที่ตนปรารถนา เช่นได้ทำงานที่ตนเองรัก ได้มีเวลาอยู่กับครอบครัว

ข้อเสียของการเป็นผู้ประกอบการ

1. ต้องทำงานหนัก ทำงานทุกอย่างทั้งระดับปฏิบัติการและระดับบริหาร
2. ขอบเขตความรับผิดชอบมีมากไม่จำกัดและต้องตัดสินใจในทุกเรื่องแม้แต่เรื่องที่เราไม่ชำนาญหรือไม่มีความรู้
3. รายได้ไม่สม่ำเสมอ เพราะการทำธุรกิจย่อมมีความเสี่ยงที่จะกำไรหรือขาดทุนได้ตลอดเวลาแต่ถ้าเป็นลูกจ้างจะมีเงินเดือนประจำพร้อมสวัสดิการ
4. ต้องรับผิดชอบหนี้สินของกิจการ การกู้ยืมเงินก็ทำได้ยากหากผู้ประกอบการไม่มีหลักทรัพย์เพียงพอ
5. แม้จะอิสระในการทำงาน แต่ผู้ประกอบการยังต้องเอาใจใส่ลูกค้า ประนีประนอมกับลูกจ้าง

การประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจ (cognitive Adaptability)

1. การทำความเข้าใจ ผู้ประกอบการต้องตระหนักว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น มีความเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นอยู่ และเข้าใจในประเด็นปัญหา
2. การเชื่อมโยง ผู้ประกอบการต้องสามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างกันของเหตุการณ์หนึ่งกับอีกเหตุการณ์หนึ่ง เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
3. วางกลยุทธ์ ผู้ประกอบการต้องสามารถวางแผนดำเนินงาน กำหนดแนวทางที่ควรกระทำ ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นข้างหน้า และใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์กับกิจการ
4. การวิเคราะห์ ผู้ประกอบการต้องสามารถทบทวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง เพื่อเป็นการวางแผนแนวทางในอนาคตสำหรับธุรกิจได้

การเปรียบเทียบการดำเนินงานของผู้ประกอบการ นักลงทุน และ ผู้บริหารมืออาชีพ

ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่ลงทุนและดำเนินการต่างๆ ภายในธุรกิจที่ตน
สร้างขึ้นมา การลงทุนเป็นการใช้ทรัพยากรส่วนตัวของผู้ประกอบการที่เก็บ
หอมอมริบมาลงทุน ยิ่งกว่านั้นผู้ประกอบการยังต้องลงแรงในการก่อร่าง
สร้างธุรกิจ บริหารจัดการ แก้ไขปัญหาและผลักดันให้เจริญเติบโต มีการนำ
ผู้ประกอบการไปเปรียบเทียบกับการเป็นนักลงทุนที่นำเงินทุนไปซื้อ
หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์หรือสถาบันการเงินต่างๆ และนำไป
เปรียบเทียบกับผู้บริหารมืออาชีพที่รับจ้างทำหน้าที่บริหารจัดการความ
แตกต่างของบุคคลทั้ง 3 ประเภท

ตารางการเปรียบเทียบผู้ประกอบการ นักลงทุน และผู้บริหารมืออาชีพ

การดำเนินการ	ผู้ประกอบการ	นักลงทุน	ผู้บริหารมืออาชีพ
การลงทุนด้วยเงินส่วนตัว	✓	✓	×
การบริหารจัดการ แก้ไขปัญหา	✓	×	✓
การรับความเสี่ยงจากกิจการ	✓	✓	×

การเปรียบเทียบผู้ประกอบและผู้บริหารมืออาชีพในมิติต่างๆในการบริหารจัดการ

มิติแห่งการบริหารจัดการ	วิถีแห่งผู้ประกอบการ	วิถีแห่งผู้บริหารมืออาชีพ
การเน้นกลยุทธ์ที่ใช้ (Strategic Orientation) : แนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติ	ขับเคลื่อนการกระทำด้วยการรับรู้โอกาสที่รออยู่ข้างหน้า ถ้าต้องฉกฉวยโอกาสอย่างรีบด่วนไม่จำเป็นต้องประหยัดทรัพยากร	ขับเคลื่อนการกระทำด้วยทรัพยากรตามแผนงานการจัดสรรงบประมาณ
การมุ่งมั่นต่อโอกาส (Commitment to Opportunity) : การมุ่งหน้าหน้าสู่อนาคตของธุรกิจ	การปฏิวัติกิจการใหม่ทั้งหมดเพื่อผลลัพธ์ระยะสั้น หากโอกาสดีปรากฏขึ้นจะพยายามฉกฉวยไว้	การวิวัฒนาการกระบวนการใหม่เพื่อผลลัพธ์ระยะยาว พยายามวางแผนเพื่อคืบหน้าไปสู่อนาคตที่ดีกว่า
การมุ่งมั่นต่อการใช้ทรัพยากร (Commitment of resource) : การใช้เงินทุนด้วยแนวคิดที่ยึดมั่น	การแบ่งเงินใช้จ่ายครั้งละไม่มากไป ทดลองปฏิบัติตามทางเลือกที่หลากหลายเพื่อกระจายความเสี่ยง หากทางเลือกไม่ประสบความสำเร็จจะไม่ขาดทุนมากนัก	การใช้เงินลงทุนจำนวนมากทุ่มลงไปกับการปฏิบัติตามที่ตัดสินใจแน่วแน่และจากกรค้นหาข้อมูลอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ
การควบคุมทรัพยากร (Control of Resource) : การคำนึงถึงความเป็นเจ้าของทรัพยากร	ใช้ทรัพยากรโดยไม่สนใจว่าเป็นของกิจการตนหรือไม่ อาจใช้วิธีเช่า/ยืม/เช่าซื้อทรัพยากรของผู้อื่นหากมีโอกาสทำได้	มุ่งทำให้ทรัพยากรที่ใช้เป็นขององค์กร ต้องการควบคุมครอบครองทรัพยากรที่ใช้มากกว่าเช่าของผู้อื่นมาใช้ชั่วคราว

ขั้นตอนการสร้างธุรกิจของผู้ประกอบการ

1. ศึกษาความต้องการที่แท้จริงของตนเอง

2. มองรอบด้านเพื่อค้นหาธุรกิจที่มีโอกาสก้าวหน้าและทำเงินได้

3. สร้างแผนธุรกิจที่มีประสิทธิภาพในการเริ่มต้น

4. ประเมินการทรัพยากรที่ตนเองต้องใช้ในการประกอบกิจการ

5. สร้างกลวิธีและกระบวนการในการดำเนินงานตามแผนธุรกิจและกลยุทธ์ที่วางไว้

แนวทางในการเป็น ผู้ประกอบการ

1. รู้จักตน
2. รู้ข้อมูลของลูกค้า
3. รู้ข้อมูลของคู่แข่ง
4. คุ้น โยบายส่งเสริมจากภาครัฐ
5. วางแผนการเงินในระยะยาว
6. การทำบัญชี
7. การบริการที่มีประสิทธิภาพ
8. ขายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ
9. จ้างบุคลากรที่เหมาะสม
10. เลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมเป็นสินค้าหรือบริการ

แนวทางการหารายได้จากการเป็นผู้ประกอบการ

ประเภทของกิจการ

1. กิจการเจ้าของคนเดียว
2. ห้างหุ้นส่วน
3. บริษัทจำกัด

แหล่งการเงินของผู้ประกอบการ

1. ธนาคารไทยพาณิชย์
2. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
3. การร่วมลงทุน
4. นอกจากนี้ยังมีองค์กรภาครัฐอีกหลายที่ที่จะให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวิชาการแก่ผู้ประกอบการ

The 5 Principles of Effectuation: A New Way of Problem-Solving for Veteran Entrepreneurs

Saras Sarasvathy's theory of Effectuation

- 1. The Bird-in-Hand Principle.**
- 2. The Affordable Losses Principle.**
- 3. The Crazy Quilt Principle.**
- 4. The Lemonade Principle.**
- 5. The Pilot-in-the-Plane Principle**

1. Bird in hand principle - จงก้าวแรกก่อนที่จะก้าวไกล หรือการเริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ในมือก่อนหมายถึง อย่ารอที่จะสร้างธุรกิจตอนที่ตัวเองพร้อม เพราะในวันที่เราพร้อม ลูกค้า / ตลาด / หุ้นส่วน อาจจะไม่พร้อม ไปด้วยเรา จงเรียนรู้ที่จะพร้อมในตอนที่ยังไม่พร้อม Focus สิ่งที่อยู่ตรงหน้าที่กำลังจะเกิดขึ้นก่อน

2. Affordable loss principle - ยอมเสียเพื่อสร้าง หมายถึง ในการสร้างธุรกิจบางอย่างเราจำเป็นที่จะต้องยอมเสียอะไรบางอย่างที่นอกเหนือจากเงิน เงินเป็นแค่ resource หนึ่งในการสร้างธุรกิจเท่านั้น ในความเป็นจริงการทำธุรกิจเราอาจจะต้องเสียทั้งเวลา ความคิด ทรัพยากรบางอย่าง เป็นการยอมเสียเพื่อสร้างธุรกิจ ความสมบูรณ์จะเกิดขึ้นเมื่อเรายอมเสียอะไรบางอย่างเพื่อสร้าง ไม่ใช่การเก็บเงินไปเรื่อยๆ เพื่อรอที่จะจ้างทุกอย่าง โดยไม่ลงมือเริ่มต้นเอง

3. Lemonade principle - เมื่อเจอปัญหา ให้เปลี่ยนเป็นโอกาส หมายถึง ในทุกๆปัญหา ย่อมมีเงินและโอกาสรออยู่เสมอ และการแก้ปัญหาคควรพึงระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ - จงทำเรื่องที่คุณอยากได้แต่เขาทำไม่ได้ - จงทำในสิ่งที่คุณคนอื่นทำไม่ได้เช่น การใช้ Technology / นวัตกรรม / know-how ที่คนอื่นไม่มีเข้ามาพัฒนาธุรกิจ - จงทำในสิ่งที่คุณคนอื่นไม่รู้ว่าคุณต้องการ หรือการสร้าง demand ใหม่ขึ้นมาในตลาด เช่น Ipad ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคยมีใครคิดมาก่อนว่าจะจำเป็นต้องมี เงินจะให้แก่คนที่แก้ปัญหาได้นักแก้ปัญหา = นักสร้างโอกาส คนที่เป็นผู้ประกอบการปัญหาคือโอกาสในการสร้างผลิตภัณฑ์เพราะปัญหาจะอยู่กับมนุษย์ทุกช่วงวัย ทุก Generation คนเป็นผู้ประกอบการมักจะชอบปัญหา เพราะปัญหามักจะนำมาสู่การสร้างโอกาสใหม่ๆเสมอ

4. Crazy-Quilt principle การเอาคนที่มีความแตกต่างมารวมกันเพื่อเติมเต็ม หมายถึง ผู้ประกอบการมักจะมองหาคนที่มี **Character** แตกต่างกัน มีความเก่งที่แตกต่างกัน มารวมกัน เพื่อสร้างธุรกิจ เปรียบเสมือนผู้ประกอบการเป็นศิลปินที่เอาผ้าแต่ละผืนที่แตกต่างมารวมกันเป็นงานศิลปะ (**Quilt**) เป็นผู้ที่ความสามารถในการมองเห็นศักยภาพของแต่ละคน และนำความแตกต่างเหล่านั้นมาเติมเต็มให้กับธุรกิจ

5. Pilot in the plane principle – จงเลือกควบคุมในสิ่งที่ควบคุมได้ หมายถึง ให้ **Focus** หรือจัดการในสิ่งที่เราสามารถควบคุมได้ไม่ได้หมายถึงให้ยึดมั่นแต่ตัวเองจนไม่ได้ดูปัจจัยภายนอก แต่ให้วิเคราะห์สิ่งรอบตัว และเลือกที่จะควบคุมในสิ่งที่เราสามารถควบคุมได้และมีความสามารถในการพลิกแพลงสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ตอบโจทย์และแก้ปัญหาได้